

- a Bíróság adjon helyt a CPVO fellebbezési tanácsa 2006. május 2-i (A003/2004. sz.) határozata hatályon kívül helyezése iránti kérelemnek, amelyet a fellebbező az elsőfokú eljárásban terjesztett elő;

Másodlagosan

- a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz új ítélet meghozatala végett;
- a Bíróság a CPVO-t kötelezze a jelen eljárásból, az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásból és a fellebbezési tanács előtti eljárásból eredő valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés tárgya az Elsőfokú Bíróság azon ítélete, amely elutasította a Közösségi Növényfajta-hivatal fellebbezési tanácsának a „SUMCOL 01” növényfajta-oltalmi bejelentéssel kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott keresetet. A fellebbező azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy az a megtámadott ítéletben helybenhagyta a fellebbezési tanács határozatát, amely szerint a bejelentett fajta nem tér el egyértelműen a referenciacajtától, amely utóbbit a fellebbező szerint közismertnek kell tekinteni.

Az első fellebbezési jogalapban a fellebbező számos eljárási szabálytalanságot kifogásol. A felperes szerint az Elsőfokú Bíróság a fellebbezési tanács a határozatának vizsgálata során olyan megállapításokat tett, amelyek téves mivolta az eljárási iratokból közvetlenül kitűnik. Ezenkívül a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tényeket és bizonyítékokat ferdített el, túlzott követelményeket támasztott a fellebbező előterjesztésével szemben, ellentmondásosan határozott és megsértette a fellebbező meghallgatáshoz való jogát. Az Elsőfokú Bíróság így figyelmen kívül hagyta a fellebbező előterjesztésének jelentős részét és számos bizonyítási indítványát, és azokat elutasította, mivel álláspontja szerint azok megfogalmazása túlságosan általános. A felperes szerint az Elsőfokú Bíróságnak emellett az is elkerülte a figyelmét, hogy a fellebbező számára – részben – objektíve lehetetlen volt ennél „konkrétabb” előterjesztést benyújtani. Az Elsőfokú Bíróság ezáltal megsértette a fellebbező meghallgatáshoz való jogát, és megsértette a bizonyítási teher és bizonyításfelvétel elveit. Ezenfelül a felperes azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogellenesen kiterjesztette a fellebbezési eljárás jogvitájának tárgyát, mivel a megtámadott ítéletet olyan indokolással támasztotta alá, amelyre sem a Hivatal, sem a fellebbezési tanács nem hivatkozott.

A második fellebbezési jogalapban a fellebbező a közösségi jog megsértését rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, mivel szerinte az a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 7-i 2100/94/EK tanácsi rendelet 7. cikkének (2) bekezdésének értelmezése során úgy vélte, hogy a fajta leírása a tudományos irodalomban a kérdéses fajta közismertsége bizonyítékának minősül. A fellebbező egyebekben hivatkozik a fent említett rendelet 62. cikkének, és a Közösségi Növényfajta-hivatal előtti eljárások tekintetében a 2100/94/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1239/95/EK rendelet 60. cikkének megsértésére.

2009. február 2-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-47/09. sz. ügy)

(2009/C 82/33)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: F. Clotuche-Duvieusart és D. Nardi meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel előírta, hogy a kakaóvajtól eltérő növényi zsiradékokat nem tartalmazó csokoládétermékek árumegnevezését a „puro” melléknévvel vagy a „cioccolato puro” jelöléssel lehessen kiegészíteni – nem teljesítette a 2000/36/EK irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének, a 2000/13/EK irányelv⁽²⁾ 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának, valamint a 2000/36 irányelv 3. cikke 5. pontjának együttes rendelkezéséből eredő kötelezettségét;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A csokoládétermékek címkézése és különösen árumegnevezése a Közösségben teljes egészében harmonizált, többek között a fogyasztók megfelelő tájékoztatása céljából, a címkézéssel szembeni irányelv (2000/13) és a csokoládétermékekről szóló irányelv (2000/13) rendelkezéseinek értelmében. A 2000/36 irányelv előírja, hogy azon termékek, amelyek legfeljebb 5 % meghatározott növényi zsiradékot tartalmaznak, megtartják árumegnevezésüket, míg a címkének a félkövér betűkkel szedett, a „kakaóvajhoz adott növényi zsírokat tartalmaz” kijelentést kell tartalmaznia.

A jelen kereset tárgyát képező olasz szabályozás, mivel lehetővé teszi, hogy csak a kizárólag kakaóvaját, mint növényi zsiradékot tartalmazó termékek árumegnevezéséhez lehessen hozzátenni a „puro” jelölést, módosítja és sérti a közösségi szinten harmonizált meghatározásokat. Tekintve, hogy olaszul a „puro” (tiszt) melléknév nem hamisított, nem rontott, tehát valódit jelent, a fogyasztókat arra az elképzelésre ösztönzi, hogy azok a termékek, amelyek bár tiszteletben tartják az irányelvet és az ez által az árumegnevezés vonatkozásában előírt feltételeket, de ugyanakkor a kakaóvajtól eltérő növényi zsiradékot tartalmaznak, nem tiszták, tehát hamisítottak, rontottak és nem valódiak. Mindezt azon pusztán tény okán, hogy olyan fajta és olyan mennyiségű növényi zsiradékot tartalmaznak, amelyeket a szabályozás megenged az árumegnevezés változtatása nélkül.

Továbbá, a „puro” melléknév minőségjelző is egyben, amelynek használata az árumegnevezésben meghatározott paraméterek tiszteletben tartásához kötött. Különösen a 2000/36 irányelv 3. cikkének 5. pontja azt írja elő, hogy a minőségi feltételekre vonatkozó leírások használata a minimális kakaó-százazanyag

tartalomtól függ, amely tartalom magasabb az e minősítéseket nem tartalmazó megnevezések tekintetében előírtnál. A „puro” leírásra vonatkozó olasz szabályozás ellenben ennek használatát csak a kizárólag kakaóvaját, mint növényi zsíradékot tartalmazó termékek esetében teszi lehetővé, anélkül, hogy tiszteletben kellene tartani az összes kakaó-szárazanyaggal megnövelt szükséges minimális tartalmat. Ez az irányelv 3. cikke 5. pontjának közvetlen megsértését jelenti, túl azon, hogy a fogyasztót is megtéveszti.

(¹) Az emberi fogyasztásra szánt kakaó- és csokoládétermékekről szóló, 2000. június 23-i 2000/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 197., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 431. o.).

(²) Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 109., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 75. o.).

gyoltalomból minden funkcióval rendelkező formát, függetlenül attól, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontjában foglalt és a Bíróság Philips kontra Remington ügyben hozott határozatában (²) meghatározott szempontok teljesülnek-e vagy sem;

- b) helytelen szempontot alkalmazott a térbeli védjegy alapvető jellemzőinek meghatározása során; és
- c) a funkcionalitás vizsgálatát nem megfelelő szempont alapján végezte, amennyiben i) értékelését nem korlátozta a szóban forgó védjegy alapvető jellemzőire, és ii) nem határozta meg az annak mérlegelése tekintetbe veendő megfelelő szempontot, hogy valamely forma jellemzője funkcionális jellegű-e, különösen pedig elutasította az egyéb lehetséges formatervezési minták figyelembevételét.

(¹) HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

(²) A C-299/99. sz. Philips-ügyben 2002. június 18-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5475. o.].

Az Elsőfokú Bíróság (nyolcadik tanács) T-270/06. sz., Lego Juris A/S kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. november 12-én hozott ítélete ellen a Lego Juris A/S által 2009. február 2-án benyújtott fellebbezés. Másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt: Mega Brands, Inc.

(C-48/09. P. sz. ügy)

(2009/C 82/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Lego Juris A/S (képviselők: V. von Bomhard, Rechtsanwältin, T. Dolde, A. Renck, Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ítéletét, mivel az sérti a 40/94 rendelet (¹) 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontját.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező úgy véli, hogy a megtámadott ítélet sérti a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontját. A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a) akként értelmezte a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése e) pontjának ii) alpontját, hogy az ténylegesen kizár a védje-

2009. február 4-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-50/09. sz. ügy)

(2009/C 82/35)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laignelot meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország

- mivel nem ültette át az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 85/337/EGK tanácsi irányelv (¹) módosított 3. cikkét;
- mivel nem biztosította, hogy azokban az esetekben, amikor az ír tervehatóságok és a környezetvédelmi hatóság egyaránt rendelkezik döntéshozatali jogkörrel egy projekttel kapcsolatban, maradéktalanul teljesüljenek ezen irányelv 2., 3. és 4. cikkében előírt követelmények;
- mivel a bontási munkákat kizárta ezen irányelvet átültető jogszabályainak hatálya alól, nem teljesítette ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;
- A Bíróság kötelezze Írországot a költségek viselésére.